

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 5/25
15.4.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Снежане Јовановић, председника већа, Душанке Ђорђевић, Душка Миленковића, Јелене Шкулић и Данка Лаушевића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљених АА и ББ**, због кривичних дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 и 346 став 5 у вези става 4 КЗ и др., одлучујући о жалбама Јавног тужилаштва за организовани криминал, бранилаца окривљеног АА, адвоката Ђурђије Мрдовић и адвоката Александра Ђорђевића, бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Соње Манојловић и Драгице Брајушковић, са допуном жалбе адвоката Соње Манојловић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр. 43/18 од 12.07.2024. године, након одржане седнице већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, дана 14.04.2025. године, а у седници поводом већања и гласања одржаној дана 15.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Усвајањем жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Ђурђије Мрдовић и адвоката Александра Ђорђевића и жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Соње Манојловић и адвоката Драгице Брајушковић, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр. 43/18 од 12.07.2024. године, па се предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Према окривљенима АА и ББ продужава се мера забране напуштања територије Републике Србије.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К-По1 бр. 43/18 од 12.07.2024. године окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, па је, сходно одредби члана 57 став 1 тачка 1 КЗ, окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 8 година, у коју му се урачунава време проведено у

притвору и на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора у периоду од 09.11.2017. до 29.11.2019. године, по решењима судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду КПП.По1 бр. 27/17 од 10.11.2017. године, Посебног одељења Вишег суда у Београду Кв-По1 бр. 389/18 од 13.09.2018. године, Кв-По1 бр. 417/18 од 03.10.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2-По1 бр. 225/18 од 15.10.2018. године, а окривљени ББ на казну затвора у трајању од 7 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора у периоду од 09.11.2017. до 29.11.2019. године, по решењима судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду КПП-По1 бр. 27/17 од 10.11.2017. године, Посебног одељења Вишег суда у Београду Кв-По1 бр. 389/18 од 13.09.2018. године, Кв-По1 бр. 417/18 од 03.10.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2-По1 бр. 225/18 од 15.10.2018. године.

Окривљени су обавезани, сходно одредби члана 264 став 1 ЗКП, да надокнаде трошкове кривичног поступка, чија висина ће накнадно бити одређена посебним решењем, као и да на име паушала плати износе од по 100.000,00 динара, који су дужни да плате у року од 30 дана, од дана правоснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Јавни тужилац за организовани криминал, због одлуке о кривичним санкцијама из члана 437 тачка 4 ЗКП у вези члана 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљене АА и ББ осудити на казне затвора у дужем временском трајању;

-браниоци окривљеног АА, адвокати Ђурђија Мрдовић и Александар Ђорђевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду окривљене ослободи од оптужбе за извршење кривичног дела које им се ставља на терет или да укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, уз налог да донесе решење о издвајању свих незаконитих доказа, те да нареди да се нови главни претрес пред првостепеним судом одржи пред потпуно измењеним већем у складу са одредбом члана 458 став 2 ЗКП, те да браниоци буду обавештени о седници већа другостепеног суда и на исту позвани, заједно са окривљеним АА;

-браниоци окривљених АА и ББ, адвокати Соња Манојловић и Драгица Брајушковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 3 тачка 1 и 2 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљене ослободи од оптужбе да су извршили кривично дело из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ или да укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те да окривљени АА и ББ, као и браниоци буду обавештени о седници већа другостепеног суда, како би присуствовали истој. Након тога је бранилац окривљених, адвокат Соња Манојловић благовремено поднела допуну жалбе, са предлогом да уколико Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду истовремено према окривљенима АА и ББ

укине меру забране напуштања територије Републике Србије и истима омогући да се до окончања поступка бране са слободе.

На жалбу Јавног тужиоца за организовани криминал одговоре су поднели:

-браниоци окривљених АА и ББ, адвокати Соња Манојловић и Драгица Брајушковић, са предлогом да се жалба Јавног тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Ђурђија Мрдовић, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу као неосновану.

Јавни тужилац за организовани криминал у поднеску Ктж.бр.16/25 од 19.02.2025. године предложио је да Апелациони суд у Београду жалбу Јавног тужиоца за организовани криминал уважи и побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљене АА и ББ осудити на казне затвора у дужем временском трајању а да жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Ђурђије Мрдовић и Александра Ђорђевића и бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Соње Манојловић и Драгице Брајушковић одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству Јавног тужиоца за организовани криминал Миленка Мандића, окривљеног АА и његових бранилаца, адвоката Ђурђије Мрдовић и адвоката Александра Ђорђевића, окривљеног ББ и браниоца окривљених ББ и АА, адвоката Соње Манојловић, а у одсуству браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Драгице Брајушковић, која је уредно позвана.

Након одржане седнице већа и разматрања списка предмета и првостепене пресуде, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, те након оцене жалбених навода и предлога, навода и предлога садржаних у одговорима на жалбу, а имајући у виду писано изјашњење Јавног тужиоца за организовани криминал, дато у наведеном поднеску, навода које су на седници већа дали присутни окривљени и браниоци, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је нашао:

-жалбе бранилаца окривљених су основане.

Наиме, првостепена пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка на које се основано указује жалбама бранилаца окривљених АА и ББ, имајући у виду да је изрека пресуде неразумљива, међусобно противречна, те противречна разлoзима датим у образложењу, а у образложењу пресуде изостали су разлози о одлучним чињеницама, а разлози који су дати су нејасни и у знатној мери противречни. Поједине одлучне чињенице од значаја за правилно и законито пресуђење су остале неутврђене и недовољно разјашњене, тако да се пресуда заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, због чега није могуће испитати законитост, ни правилност пресуде.

Најпре, основано се жалбама бранилаца окривљених АА и ББ истиче да је

изрека пресуде неразумљива, с обзиром да суд није дао јасне разлоге у односу на постојање организоване криминалне групе у оквиру које су окривљени вршили кривично-правне радње које су им стављене на терет и због којих су оглашени кривим, с обзиром да у изреци пресуде није јасно описано како су окривљени деловали и то окривљени АА као организатор, а окривљени ББ као члан организоване криминалне групе. Наиме, првостепени суд у изреци пресуде набраја радње које су окривљени предузимали, односно наводи да су у оквиру организоване криминалне групе, коју је организовао окривљени АА, а чији припадник је постао окривљени ББ, као и лица ВВ, ГГ и ДД, против којих је вођен и окончан поступак пред надлежним судом у Прагу, као и друга лица, као чланови те организоване криминалне групе деловали споразумно, у међународним размерама и то у Републици Србији, Краљевини Холандији, Републици Чешкој, Републици Словачкој, Републици Италији, Савезној Републици Немачкој и Републици Мађарској у циљу вршења кривичног дела из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ, а у наставку се описују наводне радње које су предузимане уз навођење времена и места где су предузете, али из оваквог описа не може се видети на који начин је окривљени АА организовао криминалну групу и како је окривљени ББ имао свест да је члан организоване криминалне групе. Дакле, првостепени суд оглашава кривим окривљене АА и ББ да су деловали заједно са другим лицима против којих је вођен и правноснажно окончан кривични поступак пресудом Градског суда у Прагу, при чему пропушта да наведе било какве чињеничне наводе и описе када, како и на који начин су окривљени постали чланови организоване криминалне групе, при чему лица - ВВ, ГГ и ДД нису ни оптужена у овом кривичном поступку, нити су извођени било какви докази у сврху утврђивања њихове припадности наводној организованој криминалној групи коју је организовао окривљени АА, а ни правноснажном пресудом која је донета пред надлежним судом у Прагу, Републици Чешкој они нису оглашени кривим за да су извршили кривично дело као чланови организоване криминалне групе, коју је организовао окривљени АА.

Одредбом члана 112 тачка 35 КЗ организована криминална група подразумева групу од 3 или више лица која постоји одређено време и делује споразумно у циљу вршења једног или више кривичних дела за које је прописана казна затвора од 4 године или тежа казна, ради непосредног или посредног стицања финансијске или друге користи. Да би се могао кривичноправни случај назвати и третирати као организовани криминалитет потребна су обавезна три захтева - постојање више од 2 лица, односно 3 и више, прописана казна затвора преко 4 године затвора за кривична дела која се врше и циљ стицања добити или моћи, а такође је потребно да буду испуњени и остали варијабилни захтеви, а то су да сваки члан организоване криминалне групе има унапред одређен задатак и улогу, делатност групе на дуже време или неограничено, делатност групе која се заснива на правилима интерне контроле и дисциплине, хијерархијска структура организоване криминалне групе, врста криминалних активности, степен кохезије групе (лабавија или чвршћа). Имајући у виду наведено, основано се жалбама бранилаца окривљених истиче да првостепени суд није дао јасне разлоге у погледу постојања организоване криминалне групе, којим обликом деловања су обухваћени окривљени, при чему је нејасно да ли се радње поступања окривљених које су описане у изреци могу приписати у радње поступања у оквиру плана организоване криминалне групе, сходно наведеном, а о чему првостепени суд није дао јасне разлоге, нити је у изреци наведено на јасан начин какве су улоге биле окривљених у оквиру организоване криминалне групе.

Првостепени суд је пропустио да утврди све чињенице које су битне за утврђивање чињеничног стања и није дао чињеничну и правну анализу целокупне доказне грађе, која би била потребна за утврђивање чињеничног стања. Наиме, првостепени суд чињенично стање утврђује на основу тонских снимака разговора, односно комуникације из тонских записа и вештачења гласова окривљених на којима се заснива побијана пресуда, при чему се основано жалбама бранилаца истиче да се велики део комуникације обавља између лица која нису окривљена у овом поступку, нити су у вези са њиховом кривицом извођени било какви докази, нису вештачени гласови тих лица, нити је на било који други начин утврђено да се ради управо о тим лицима.

У вези с тим, основано се жалбама бранилаца наводи да првостепени суд није дао јасне разлоге због чега је нашао да је налаз вештака професора доктора Слободана Јовичића, на који су браниоци имали примедбе, законит доказ. Наиме, првостепени суд, образлажући због чега је одбио предлог бранилаца да се извештај о вештачењу гласова окривљених АА и ББ издвоји као незаконит доказ, наводи да је вештачење проф др Слободана Јовичића, у којем је учествовала и стални судски вештак проф др Зорка Кашић, јасно, потпуно, тачно, непротивречно и урађено у складу са правилима науке и струке, при чему је редослед процесних радњи, пошто проф др Зорка Кашић није наредбом била одређена за судског вештака у предметном поступку, успостављен тиме што је суд на главном претресу донео решење и у доказном поступку испитао сталног судског вештака проф др Зорку Кашић, у присуству окривљених и њихових бранилаца, којима је дата могућност да ставе примедбе на налаз и мишљење вештака и да на главном претресу постављају питања вештаку и да вештак буде испитан о предмету вештачења.

На страни 74. образложења побијане пресуде првостепени суд наводи да је одбрани омогућено да непосредно у доказном поступку испита и судског вештака проф.др Зорку Кашић, која је учествовала у вештачењу и изради дела извештаја о вештачењу и за коју је решењем већа у заседању одлучено да буде испитана на главном претресу у својству вештака, будући да, руководећи се начелима економичности и ефикасности, је оцена већа да није сврсисходно наредбом председника већа одредити за вештака и проф.др Зорку Кашић, с обзиром да се иста сврха постиже непосредним усменим испитивањем сталног судског вештака, који је учествовао у вештачењу и изради дела извештаја, чиме је дата могућност окривљенима и браниоцима да се изјасне о вештачењу, супротставе своје аргументе вештаку и да на главном претресу постављају питања вештаку и да вештак буде испитан о предмету вештачења.

По оцени овог суда, овакав закључак се за сада не може прихватити. Наиме, из списка предмета произилази да је наредбом судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебног одељења Кпо1.бр.43/18 од 24.05.2023. године одређено форензичко вештачење ради идентификације гласа окривљеног АА и окривљеног ББ, које је поверено вештаку форензичком експерту др Слободану Јовичићу, а да је налаз и мишљење, који је достављен суду и изведен као доказ на главном претресу, сачињен од стране судског вештака проф.др Слободана Јовичића и судског вештака др Зорке Кашић, која налаз и мишљење није потписала, али је према сопственој изјави учествовала у изради дела тог налаза на предлог проф.др Слободана Јовичића, са којим

делом налаза је упозната и била сагласна, према њеном објашњењу. Како проф.др Зорка Кашић није била одређена за вештака наредбом у овом поступку, нити је наредбом суда вештак проф.др Слободан Јовичић био овлашћен да формира комисију вештака или ангажује другог вештака ради поступања по наредби суда, а учествовала је у изради налаза и мишљења, то се основано истиче жалбама бранилаца окривљених да нису дати јасни разлози због чега првостепени суд налази да овај доказ није незаконит, с обзиром да се она на овај начин изјашњавала о сазнањима до којих је дошла вештачењем, иако није наредбом суда одређена за вештака.

Одредбом члана 114 ЗКП прописано је да ће за вештачење по правилу орган поступка одредити једног вештака, а уколико је вештачење сложено - два или више вештака. Међутим, у конкретном случају суд је наредбом одредио искључиво проф.др Слободана Јовичића, а у вештачењу је учествовало друго лице, односно други вештак, који није био одређен наредбом суда, па су нејасни разлози првостепеног суда како налази да је овај доказ прибављен на дозвољен и законит начин, с обзиром да је у изради вештачења учествовао вештак који није био одређен наредбом суда, нити је суд наложио вештаку да у случају потребе ангажује још неког, без обзира на чињеницу да је касније суд решењем одлучио да вештак буде испитана на главном претресу.

У вези са тим, овај суд налази да су основани и наводи жалби којима се истиче да је првостепени суд на главном претресу дана 22.02.2024. године дао рок од 15 дана браниоцима окривљених да у писаном облику доставе примедбе на налаз и мишљење вештака проф.др Слободана Јовичића, при чему је на истом записнику донео решење да је доказни поступак завршен и заказао изношење завршних речи у овом предмету, дакле првостепени суд је завршио доказни поступак пре него што су браниоци поднели примедбе на налаз вештака, чиме су учињене битне повреде одредаба кривичног поступка.

Надаље, по оцени овог суда, првостепени суд није дао јасне разлоге ни у односу на примедбе одбране којима се оспорава законитост доказа који су настали применом посебне доказне радње тајног праћења и снимања ради остваривања контаката и комуникације окривљеног ВВ на отвореном простору и јавним местима који су настали ван територије Републике Србије.

Првостепени суд је пропустио да наведе на основу које законске одредбе и прописа је дозвољено да орган једне државе самостално и неограничено предузима и спроводи посебне доказне радње тајног праћења и снимања на територији друге државе. Наиме, из списка предмета произилази да је наредбом судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Пов.По1 2689/16 од 17.11.2016. године одређено да се против ВВ изврши тајно праћење и снимање ради откривања контаката и комуникација осумњиченог ВВ на отвореном простору и јавним местима на подручју Новог Сада, Београда, Ваљева, Ужица, Бајине Баште, Суботице, Сенте, Кањиже, Сомбора, Сремске Митровице, Руме, Шида, Шапца и Лознице, као и на путним правцима Нови Сад – Београд и Нови Сад – Суботица, као и правцима који воде ка граничним прелазима Републике Србије са Мађарском, Црном Гором, Хрватском, Румунијом, Бугарском и БЈР Македонијом и то искључиво када је он присутан у ограниченом простору у ком је присутан приликом контаката које остварује са лицима са којима договара и планира извршење кривичних дела, па како је у

конкретној наредби наведено да се ова посебна доказна радња може предузимати на територији Републике Србије, и то је територијално одређено на ком тачно простору, то су основани наводи жалби да првостепени суд није дао јасне разлоге везано за законитост предузимања ове доказне радње ван територије Републике Србије, с обзиром да је у том случају потребно да постоји међународна сарадња и одобрење државе на чијој територији се врши тајно праћење и снимање (што је прописано и чланом 17 Другог додатног протокола уз Европску конвенцију о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима).

Дакле, по оцени овог суда, првостепени суд није утврдио све чињенице које су битне за доношење пресуде, да међусобно повеже доказе, провери наводе одбрана извођењем других доказа, а на основу чега би могао да утврди одлучне чињенице и да правилно и потпуно утврди чињенично стање, па су разлози о одлучним чињеницама остали нејасни и у знатној мери противречни.

Имајући у виду све наведене разлоге, то је било нужно укинути побијану пресуду, како би првостепени суд у поновном поступку отклонио битне повреде одредаба кривичног поступка, на које је претходно указано и донео правилну и на закону засновану одлуку у овој кривично-правној ствари.

Првостепени суд ће у поновном поступку, имајући у виду све наведено, а узевши у обзир све жалбене наводе бранилаца окривљених АА и ББ, свестраном анализом утврђеног чињеничног стања и оценом кривично-правних радњи, најпре утврдити и дати разлоге да ли се у конкретној правној ствари ради о неком и ком облику организованог криминалитета, о чему ће дати правилне и законите разлоге, који су по оцени овог суда изостали, а након чега ће моћи да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и недвосмислене разлоге, имајући у виду како примедбе другостепеног суда, тако и остале примедбе на које се у изјављеним жалбама указује.

Одлучујући о предлогу браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Соње Манојловић, да се окривљенима укине мера забране напуштања територије Републике Србије, овај суд је нашао да и даље стоје разлози за продужење окривљенима мере забране напуштања територије Републике Србије, јер постоје околности које указују на опасност од бекства и скривања окривљених или њиховог одласка у иностранство, које су прописане одредбом члана 199 ЗКП. Ово стога што постоји основана сумња су окривљени извршили кривично дело за које је забрањена казна затвора од најмање 10 година, при чему се ради о лицима која нису чвршће везана за место пребивалишта, већ се центар њихових животних активности везује и ван територије Републике Србије, јер окривљени АА није држављанин Републике Србије, већ друге државе - Црне Горе, окривљени ББ, према сопственом казивању, често борави ван територије Републике Србије и радно је ангажован као ... у ..., а возило "Porsche Panamera" је купио на лизинг у Немачкој, а које све околности указују на опасност од бекства или скривања окривљених или њиховог одласка у иностранство, због чега је по оцени овог суда продужење мере забрана напуштања територије Републике Србије окривљенима, сваком понаособ, уз обавезу да се сваког првог понедељка у месецу јављају у Полицијску управу Нови Сад нужна и оправдана мера у циљу обезбеђења присуства окривљених и несметаног вођења кривичног поступка.

Имајући у виду да је пресуда укинута због битних повреда одредаба кривичног поступка, како је претходно образложено, то жалбене наводе Јавног тужиоца за организовани криминал, којима се побија одлука о кривичној санкцији, овај суд није ни разматрао.

Са свега наведеног, а на основу одредбе члана 458 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у изреци решења.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Снежана Јовановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић